சரசுவின் சிறுகதைகளில் பெண்ணியச் சிந்தனை

Feminism in the short stories of Sarasu

முனைவர் சரவணன் பி. வீரமுத்து / Dr. Saravanan P.Veeramuthu[1]

முனைவர் மனோன்மணி தேவி அண்ணாமலை / Dr. Manonmani Devi M.A.R Annamalai[2]

Date of submission: 2019-03-10
Date of acceptance: 2019-04-30
Date of Publication: 2019-12-31
Corresponding author's Name:
Dr. Manonmani Devi D/O M.A.R Annamalai
Email: manonmanidevi@fbk.upsi.edu.my

Abstract

Women in literature have often been used as a narrative material whether in the works of a male or female writer. The characterisation of female literary characters will differ depending on the gender of the writer of the work. An advantage of the works of the women writers is that their works are more sensitive to their experiences and their own self-identity whether it is due to the good nature of biology, psychology, culture or even the language of women. Hence, they have the space and freedom to paint all aspects of feminity that is anchored to their experiences as the main element in their works. Moreover, this study backs the idea that the feminist thinking is rather limited to the observations and criticisms of Tamil literature in Malaysia. This method will then give room for the observers to look at the appearance of more female writers into the Tamil literary scene through a new perspective. Based on this hypothesis, this brief study is aimed at reviewing Sarasu's short-stories following the gynocritic theory and to understand the phases that are experienced by the writer which follow the role which has been set by Showalter.

Key Words: Women, gender, feminist, Tamil short stories, identity.

முன்னுரை

சில காலமாக மலேசியநாட்டில் அதிக அளவில் திறமை படைத்த பெண் எழுத்தாளர்கள் தமிழ் எழுத்துப்படிவங்களைப் படைக்கத் தொடங்கியிருப்பது நம் கவனத்தை ஈர்க்கின்றது. வாசகர்களின் மத்தியில் இவர்களது படைப்புகளும் நல்ல வரவேற்பைப் பெறுகின்றன. நம் நாட்டில் மட்டுமல்லாது, உலகளவில் ஏற்படும் பண்பாட்டு மாற்றமே பெண் எழுத்தாளர்களின் எண்ணிக்கை உயர்விற்கு வித்திட்டுள்ளது (Meese, 1990: p. 375). பெண்ணிய சிந்தனைகள் சார்ந்த கருவைக் கொண்ட படைப்புகளை உலகுக்கு வழங்குவதில் பெண் எழுத்தாளர்கள் சிறந்து விளங்குகின்றனர். அதன் முடிவாக, சமவுரிமைக்காகப் போராடும் குணத்தையும் பெண் எழுத்தாளர்கள் தங்கள் படைப்பின்வழி நாசுக்காகத் திணிப்பதை நாம் காணலாம். சுருங்கக் கூறின், இந்த ஆய்வு வளர்ந்து வரும் பெண் எழுத்தாளர் ஒருவரின் படைப்புகளை ஆராயும் வண்ணம் அமைந்துள்ளது. அதற்கேற்றவாறு, பெண்ணியச் சிந்தனையை ஒட்டியே இந்த ஆய்வின் நோக்கு அமைந்துள்ளது.

[1] The author is a Senior Lecturer in University of Science Malaysia, Malaysia saravanan@usm.my

[2] The co- author is a senior lecturer in Tamil Language Programme, Sultan Idris Education University, Malaysia. manonmanidevi@fbk.upsi.edu.my

கோட்பாட்டு அணுகுமுறை

ஆண், பெண் எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளில் பெண்கள் கதைக்கருவில் ஒன்றாக அமைகின்றனர். ஆண் எழுத்தாளர் பெண்களின் பாத்திரப்படைப்பை அமைப்பதற்கும், பெண் எழுத்தாளர் பெண்களின் பாத்திரப்படைப்பை அமைப்பதற்கும் வேறுபாடுகள் உள்ளன. ஆய்வுகளின் முடிவுகளைப் பார்க்கும்போது, பெண்களின் கதைப்பாத்திரங்களை அமைப்பதில் ஆண் எழுத்தாளர்கள் சரியான கூறுகளைப் பயன்படுத்துவதில்லை என்பது தெரிய வருகின்றது. ஆண் எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளில், ஆண்களின் கண்ணோட்டத்திலேயே பெண்கள் படைக்கப்பட்டுள்ளதாகக் கூறப்படுகின்றனர். அதுமட்டுமின்றி, பெண்களின் அனுபவமும், கருத்துகளும் முக்கியத்துவம் பெறாமல், பெண்களின் கதைப்பாத்திரம் ஆண் கதைப்பாத்திரத்தின் முதன்மையை உணர்த்தும் வண்ணமே ஆண் எழுத்தாளர்களின் படைப்புகள் அமைந்திருக்கும் (Norhayati Binti Ab. Rahman, 2005, p.1)

பாலினத் தொடர்பு: இந்திய சமூகத்தின் பார்வை

சக்கரபாணியும் விஜயகுமாரும் (1994: ஜீ.5) இந்தியப் பெண்களின் பாத்திரங்களை மூன்று வகையாகப் பிரித்துள்ளனர். திருமணத்திற்கு முன் பெண்கள், அதாவது அவர்களைச் சிறுமிகளாகவும் கன்னிகளாகவும் பார்ப்பது முதல் வகை. இரண்டாம் வகை பெண்களின் குடும்பச் சூழலைச் சார்ந்து அமைந்த வகை ஆகும், அதாவது பெண்களை மனைவியாகவும் தாயாகவும் இல்லத்தரசியாகவும் பார்க்கும் பாத்திரம் ஆகும். குடும்பச் சூழலுக்கு அப்பாற்பட்ட நிலையில் பெண்களின் பாத்திரத்தைப் பார்ப்பது மூன்றாவது வகை ஆகும். கணவனுக்கு மனைவி ஆற்ற வேண்டிய கடமைகளைப் பற்றி முகர்ஜீ (1977: ஜீ.4) இந்துக்களின் தர்ம சாஸ்திரத்தின் துணைகொண்டு கருத்துரைத்துள்ளார். இந்துக்களின் நம்பிக்கைப் படி, கணவன் மீது பற்றும் பொறுப்புணர்ச்சியும் கொண்டு பெண்கள் வாழ வேண்டும், அப்படி வாழ்பவர்களே பதிவிரதை என்று அழைக்கப்படுவர்.

பெண்களின் பாத்திரங்களைப் பற்றி இந்திய சமூகத்தினரின் கருத்தைக் கபூர் (1978: ஜீ. 32) உரைத்துள்ளார். கருத்தரிக்க இயலாத பெண்கள், மணவிலக்குப் பெற்ற பெண்கள் மட்டுமல்லாமல், பெண் குழந்தையை ஈன்றெடுத்த பெண்களையும் இந்திய சமூகத்தினர் ஏளனமாகப் பார்த்ததுண்டு. முகர்ஜீயும் கபூரும் கூறிய கருத்துகள் யாவும் சக்கரபாணி, விஜயகுமார் உரைத்த பெண்களின் வகைகளில் இரண்டாம் வகையை ஒட்டியே அமைந்துள்ளன.

ஆய்வு வரையறை

இந்த ஆய்வு எழுத்தாளர் சரசு அவர்களின் சிறுகதைகளில் பெண்களின் பாத்திரத்தை ஆராயும் வண்ணம் அமைந்துள்ளது. பாலினத் தொடர்பு கோட்பாட்டினை உத்திமுறையாகக் கொண்டு சிறுகதைகள் அணுகப்பட்டன. பாலினத் தொடர்பு கோட்பாட்டினைத் துணையாகக் கொண்டு, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சரசுவின் சிறுகதைகளில் பெண்களின் பாத்திரமும் மனநிலையும் ஆராயப்பட்டன. ஆண் எழுத்தாளர்கள் பெண்களின் கதைப்பாத்திரத்தை வடிவமைக்கும்போது தவறான கண்ணோட்டத்தில் வடிவமைப்பதால் இந்த ஆய்வு தொடங்கப்பட்டது. இந்த ஆய்வின் மூலம் பெண்களுக்கென்று தனித்தன்மை வாய்ந்த பாத்திரம், அனுபவம், கருத்து, ஆசை, இலட்சியம், மொழி, பண்பாடுகள் உள்ளன என்பவை உறுதிப்படுத்தப்பட முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. பெண் எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளை ஆராய்ந்து, பெண்களின் தனித்தன்மை வாய்ந்த பண்புகள் அறியப்பட்டன.

பெண் எழுத்தாளர்களின் எழுத்துப்படிவங்கள் ஆண் எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளை விட மாறுப்பட்டன எனும் கருதுகோளை மையமாகக் கொண்டு இந்த ஆய்வு தொடங்கப்பட்டது. இலக்கியப்

படைப்புகளை ஆணாதிக்கம் நிறைந்த சமூகத்தின் சாயல்களாகவே பெண்ணியக் கோட்பாடு பார்க்கின்றது. இந்தக் கோட்பாட்டை நடைமுறைப்படுத்துவதன் மூலம், இலக்கியப் படைப்புகளில் தோன்றும் பெண் கதைமாந்தர்களை ஆராய்ந்து, அவர்களுக்குள் மறைந்திருக்கும் ஆணாதிக்கச் சிந்தனையை அறிந்து கொள்ள முடியும். ஆணாதிக்கம் நிறைந்த சமூகத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட பெண் என்ற நிலையில் படைப்பினை வாசித்தப் பிறகு, புதைந்திருக்கும் ஆணாத்திக்கக் கருத்துகள் வாசகர்களைத் தாக்கும் வகையில் அமைகின்றன. இலக்கியப் படைப்புகளில் தோன்றும் பெண் கதைப்பாத்திரங்கள் சித்தரிக்கும் ஆணாதிக்கக் கருத்துகளை வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டு வருவது மட்டுமல்லாது, பெண்ணியக் கோட்பாடு பெண் எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளை ஆராயத் துணை புரிகின்றது.

ஆய்வின் நோக்கம்

நோர்ஹாயாதியின் (2005: ஜீ.6) கருத்துப்படி, பெண் எழுத்தாளர்கள், தங்களின் படைப்புகளில் தோன்றும் பெண் கதைப்பாத்திரங்களின் உடல்வாகு, மனநிலை, பண்பாடு, மொழி ஆகியவற்றைப் தங்களின் அனுபவத்தைக் கொண்டு உயிரோட்டமாக அமைக்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம் பெண்கள் தங்களை மையக்கருவாகக் கொண்டு கதை எழுதும் திறனைப்பெற்றிருப்பதே ஆகும். இலக்கியப் படைப்புகளில் தங்களின் அனுபவத்தைக் கொண்டு பெண்களின் பாத்திரங்களை வடிவமைப்பதில் பெண் எழுத்தாளர்கள் முழு சுதந்திரத்தைப் பெற்றிருக்கின்றனர். மேற்கண்ட கருதுகோளைத் துணையாகக்கொண்டு, பெண்ணியக் கோட்பாட்டு வழி எழுத்தாளர் சரசுவின் சிறுகதைகளையும், சோவால்டர் குறிப்பிட்டப்படி எழுத்தாளர்களின் நிலையையும் ஆராய்வதே இந்த ஆய்வின் நோக்கமாகும்.

ஆய்வின் முக்கியத்துவம்

இலக்கியப் படைப்புகளின் ஆய்வில் புதிய கோணத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு இந்த ஆய்வு ஒரு புதிய முயற்சியாகத் திகழ்கின்றது. பெண் கதைப்பாத்திரங்களையும் இலக்கியப் படைப்புகளையும் ஆய்வு மேற்கொள்வதற்குப் பெண்ணியக் கோட்பாடு மலேசிய நாட்டில் இன்னும் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்படவில்லை (Magaswari, 2016: P.17). புதிய பெண் எழுத்தாளர்களின் வருகைக்கு ஏற்ப, இந்த ஆய்வு வாசகர்களுக்குப் புதியதோரு கோணத்தில் இலக்கியப் படைப்புகளை ஆராய்வதற்கு வழிவகுக்கின்றது. இலக்கியப் படைப்புகளில் பெண்களின் பாத்திரப்படைப்பை ஆராய்வதற்குப் பெண்ணியக் கோட்பாடு புதிய பாதை ஒன்றை வழங்கியிருக்கின்றது.

முந்தைய ஆய்வுகள்

மலேசியத் தமிழ் இலக்கியங்களில் பெண்ணியம் தொடர்பான கருத்துகள் அதிகமான அளவில் வரவேற்பு பெறுவதில்லை. இதுநாள் வரையிலும், மிகக் குறைவான ஆய்வுகளே பெண்ணியக் கருத்துகளை ஒட்டி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன (Norhayati Binti Ab. Rahman, 2005: p.6) அளவில் குறைவாக இருந்தாலும், புதிய கோணங்களில் ஆய்வுகளை மேற்கொள்ள அந்தப் பழைய ஆய்வுகளே துணை நிற்கின்றன. இது வரையிலும், பெண்ணியக் கோட்பாடு தொடர்பாக மலாயாப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்மொழித் துறையில் இரண்டு இளங்கலை ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. ‘மலேசியத் தமிழ் நாவல்களில் பெண்கள் (19101970)’ என்ற ஆய்வினை, ஆச்சி (1995) என்பவர் இலக்கியத் துறையில் இளங்கலைப் பட்டம் பெறுவதற்கு மேற்கொண்டுள்ளார். ஆனாலும், அவர் மேற்கொண்ட ஆய்வு மலேசியத் தமிழ் நாவல்களில் தோன்றும் பெண்களின் பாத்திரப்படைப்பை மட்டுமே ஆராயும் வண்ணம் அமைந்திருக்கின்றது. ‘ரெ. கார்த்திகேசுவின் நாவல்களில் பெண்களின் சித்தரிப்பு’ என்ற தலைப்பில் மனோன்மணி தேவி அண்ணாமலை மேற்கொண்ட ஆய்வு இரண்டாம் ஆய்வாகும்.

இந்த ஆய்வு ஆண் எழுத்தாளரின் படைப்பைக் குறிப்பிட்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட

ஆய்வாக அமைந்துள்ளது. ஆகையால், ஆண் எழுத்தாளர் எவ்வாறு தமது அனுபவத்தைப் பயன்படுத்தி பெண்களின் பாத்திரப்படைப்பை அமைத்துள்ளார் என்பதை உற்றுநோக்கும் வண்ணம் இந்த ஆய்வு அமைந்துள்ளது. பிரேமாவதி நல்லப்பன், பெண்ணியம் தொடர்பான ஆய்வினை 2005ஆம் ஆண்டு, 'மலேசியத் தமிழ் சிறுகதைகளில் வழக்கமான பெண் பாத்திரப்படைப்புகள்' எனும் தலைப்பில் மலாயாப் பல்கலைக்கழகத்தில் மேற்கொண்டுள்ளார். சிறுகதைகளில் பெண்களின் பாத்திரப்படைப்பைப் பற்றி மகாலெட்சுமி ராமகிருஷ்ணன் (2008) என்பவரும் ஆய்வு மேற்கொண்டுள்ளார். 'முப்பது ஆண்டு காலக்கட்டத்திற்குள் தோன்றிய தமிழ்ச் சிறுகதைகளில் உள்ள வழக்கமான பெண் பாத்திரப்படைப்புகள்: ஓர் ஒப்பீட்டு ஆய்வு' எனும் தலைப்பில் அந்த ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது.

முந்தைய ஆய்வுகளைக் கூர்ந்து கவனிக்கும்போது, அந்த ஆய்வுகள் அனைத்தும் இலக்கியங்களில் பெண்களின் பாத்திரப்படைப்பை எளிமையான முறையில் ஆராய்ந்து பெண்ணியம் தொடர்பான கருத்துகளை உரைத்துள்ளன.

பெண்ணியக் கோட்பாடு அந்த ஆய்வுகளில் முழுமையாகவும் துல்லியமாகவும் பயன்படுத்தப்படவில்லை. முந்தைய ஆய்வுகள் பெண் எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளைக் கூர்ந்து ஆராய முற்பட்டாலும், பெண்ணியக் கோட்பாடு பயன்படுத்தி ஆராய்வதில் முழுமையான வெற்றியைப் பெறவில்லை. ஆகையால், இந்த ஆய்வு முழுமையாகப் பெண்ணியக் கோட்பாட்டினைப் பயன்படுத்தித் தமிழ்ச் சிறுகதைகளில் பெண்ணியம் தொடர்பான கருத்துகளை ஆராயும் முயற்சியாக அமைகின்றது.

கருத்தாடல்

ஆண் பெண் இரு பாலரின் சிந்தனை, மனநிலை, செயல் யாவும் மக்களின் பார்வையைக் கொண்டே பாலினங்களின் பாத்திரப்படைப்பு அமைக்கப்படுகின்றது. ஆண் பெண் இரு பாலருக்கும், சமுதாயமும் அரசியலும் வழங்கியிருக்கும் பாத்திரமும் பொறுப்பும்தான் பாலினங்களின் பாத்திரப்படைப்பாக அமைகின்றது. சமூகத்தின் நிலை, சமூகப் பொறுப்பு, பாத்திரங்களின் எதிர்ப்பார்ப்பு இவையாவற்றையும் பாலினங்களின் பாத்திரப்படைப்பு உள்ளடக்கியிருக்கும். காலத்தின் மாறுதலுக்கு ஏற்ப பாலினங்களின் பாத்திரப்படைப்பும் மாறுதலுக்கு உள்ளாகும் என்பதை நாம் நினைவில் கொண்டிருக்க வேண்டும். அந்தந்த காலத்திற்கு ஏற்ற சமூகச் சிந்தனைகளுக்கும், அரசியல் சிந்தனைகளுக்கும், பண்பாடுகளுக்கும் ஏற்றவாறு பாலினங்களின் பாத்திரப்படைப்பு அமைந்திருக்கும். பாலினம் தொடர்பான சிக்கல்கள் சமுதாயத்தில் பெருமளவில் நிலவி வருவதால், பாலினம் எனும் கொள்கையை நாம் முதலில் புரிந்து கொள்வது அவசியமான ஒன்றாகின்றது.

ஆண், பெண் ஆகிய இரு பாலரையும் அடையாளம் காட்டும் வண்ணம் பல செயல்முறைகள் நம் சமுதாயத்தில் உலவுவதை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். பாலினங்களின் உரிமையை அடையாளங்கண்டு அதனால் எழும் சிக்கல்களைத் தீர்த்துவிட்டால் மட்டுமே குடும்பங்களில் நிலவும் பாலினம் தொடர்பான சிக்கல்களைத் தீர்க்க முடியும். ஆணாதிக்கக் கலாச்சாரம் மக்களிடையே சென்றடைந்ததற்குப் பாலினம் தொடர்பான தவறான கண்ணோட்டமே முக்கியக் காரணமாகத் திகழ்கின்றது. நம் சமுதாயத்தில் பல சமூக நிலைகள் ஏற்படுவதற்கு ஆணாதிக்கப் பார்வையே காரணம் ஆகின்றது. ஆண்களின் ஆதிக்கம் பல ஆண்டுக் காலமாகச் சமூகத்தில் நிலைத்து நிற்பதற்கு இந்த ஆணாதிக்கக் கலாச்சாரம் துணை புரிந்தது (கிதீபீ□றீ யிணீறீவீறீ ஸிணீனீறீவீ, 2014: ஜீ.5). இன்றைய காலக்கட்டத்தில் பெண்களை ஆண்களுக்குச் சரிசமமான நிலையில் சமுதாயம் பார்க்க வேண்டும். இனப்பெருக்கத்தில் ஆண் பெண் இரு பாலரின் பங்கினையும்

அடிப்படையாகக் கொண்டு சமூகத்தில் அவர்களது நிலையை முடிவு செய்து விடுதல் தவறு. ஒரு சமுதாயத்தில் பாலினங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு பிரிவினைகள் இருப்பதும் தவறு.

விடியல் எனும் சிறுகதை பாலினம் தொடர்பான சிக்கலை முன்நிறுத்தியிருக்கின்றது. விவசாயம் செய்து குடும்ப வருமானத்தை உயர்த்த துணை புரியும் என்பதால் இந்திய சமூகம் ஆண் குழந்தையின் வருகையை மிகவும் வேண்டியிருப்பர். இந்தக் கருத்தினைக் கீழ்க்காணும் பகுதி உறுதி செய்கிறது.

Starting with discrimination against the girl-child, even before she is born, the life of the average Indian woman is one of deprivation in every sphere. The overall status of women in an Indian family is lower than that of men. The girl-child gets less nutrition, health care, and education: a lesser childhood than the boy-child. She becomes a woman while still young, often missing out on adolescence and moving into early motherhood-quickly, and often at a young age. She has no say in any of these crucial events of her life, although they adversely affect her growth and development.

(Enakshi Ganguly Thukral , 2001: p.p. 234 -235)

காலவோட்டத்தில் பெண் குழந்தையின் வருகையும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதென்றாலும் இன்னும் தங்களுக்குப் பெண் குழந்தை பிறந்ததை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத சில ஆண் வர்க்கத்தினர் உள்ளனர் என்பதையும் அவர்கள் பெண் பிள்ளைகளைத் துன்புறுத்தும் செயல்களிலும் ஈடுபட்டுள்ளனர் என்பதையும் நாம் அறிந்துள்ளோம். ஆண் குழந்தைகளுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் வழங்கும் இந்திய சமுதாயத்தைக் கண்டு எழுத்தாளர் சரசுவிற்கு ஏற்படும் கோபம் இச்சிறுகதை வழி நமக்கு எடுத்தியம்பப்பட்டுள்ளது.

இந்தச் சிறுகதையில் வலம்வரும் கதைப்பாத்திரமான மொட்டையன் ஆணவம் மிகுந்த பாத்திரமாகவும் தமது வாழ்க்கையின் எல்லாக் கட்டங்களிலும் தம்முடைய தவறான பார்வையை நியாயம் செய்யும் மனிதனாகவும் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளார். தனக்குப் பிறந்த இரட்டைக் குழந்தைகள் பெண் பிள்ளைகளாகப் பிறந்ததால் மொட்டையன் அந்தப் பிள்ளைகளைக் கைகழுவிவிடுகிறார். வாழ்க்கையின் எல்லைக்கு வந்த பிறகுதான், பிள்ளைகளின் பாலினம் முக்கியம் அல்ல, மாறாக பிள்ளைகளை வளர்க்கும் விதமே முக்கியம் என்பதை அவர் உணர்ந்து கொள்கிறார். ஆணாதிக்கக் குணம் படைத்த மொட்டையன் இறுதிக் காலக்கட்டத்தில் தமது மூன்று பெண் பிள்ளைகளிடம் தஞ்சம் பிழைக்கும் நிலையை எழுத்தாளர் இச்சிறுகதையில் காண்பித்துள்ளார். தனிமனிதன் ஒருவன் பாலினத் தொடர்புகளை எவ்வாறு பார்க்கின்றான் என்பதை இந்தச் சிறுகதை நமக்கு உணர்த்தியுள்ளது. பண்பாடு காரணமாக ஏற்படும் பாலினம் தொடர்பான சிக்கல்களை நியாயமற்ற சூழலாக எழுத்தாளர் இந்தச் சிறுகதையின் மூலம் கூறவிழைகிறார்.

‘காலம் கடந்த பின்னே’, ‘மனக்குமுறல்’ எனும் சிறுகதைகளில் எழுத்தாளர் இந்தியச்சமூகத்தில் தலைவிரித்தாடும் ஆணாதிக்கச் சிந்தனையை முன்னெடுத்துக் காட்டியுள்ளார். ஆண்கள் இரக்கமில்லாதவர்களாகவும், கல் மனம் படைத்தவர்களாகவும் இந்தச் சிறுகதைகளில் காட்டப்பட்டுள்ளனர். பெண்களைத் துன்புறுத்தும் ஆண்கள் அதற்காக வருந்தாது அந்தச் செயலையும் நியாயப்படுத்தும் குணம் படைத்தவர்கள் என்ற எழுத்தாளரின் எண்ணம் இச்சிறுகதைகளின் வழி அறியப்படுகின்றது. ‘காலம் கடந்த பின்னே’ எனும் சிறுகதையில் தோன்றும் சிவகாமியின் கணவன்வழியும் மனக்குமுறல் கதையில் வரும் வாசுகியின் கணவன் குமரன்வழியும் இந்தக் குணங்கள் யாவும் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன. காலம் கடந்த பின்னே எனும் கதையில், மூன்று முறை தன் மனைவியின் பிரசவத்தின் போதும் வேலையைக் காரணம் காட்டி போகாமல் இருக்கிறார் சிவகாமியின் கணவர். மனைவிக்குச் செய்த வினைகளின்

காரணத்தால்தான் எழுபது வயதில் தனியாகச் தவித்துக் கொண்டிருக்கின்றார் என்று எழுத்தாளர் இந்தச் சிறுகதையில் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

நியாயமான மகளாகவும், சிறந்த தாய்மைக் குணம் படைத்தவராகவும், நல்ல மருமகளாகவும், பொறுப்பான மாமியாராகவும் சிவகாமி இந்தச் சிறுகதையில் வலம்வருகிறார். ஆனால், கணவனின் முறையற்ற செயலால் குற்றமற்ற மனைவியும் பாதிப்படைவதை இக்கதையில் நாம் காண முடிகின்றது. மனக்குமுறல் சிறுகதையிலோ அலட்சியப் போக்கு நிறைந்த தம் கணவன் குமரனின் செயல்களால் நேரடியாகவும், மறைமுகமாகவும் வாசுகி இறுதிவரை பின் விளைவுகளை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தாள்.

இவ்விரு சிறுகதைகளிலும் ஓர் ஆணின் இயல்புகள் ஒரு பெண் எழுத்தாளரின் பார்வையில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. பெண்கள் திருமண வாழ்க்கையைக் கண்டு மனத்தளர்ச்சி அடைந்திருப்பதை இச்சிறுகதைகளைக் கூர்ந்து கவனிக்கும்போது நம்மால் அறியமுடிகிறது. நியாயமற்ற நிலையிலிருந்து மாற்றம் பெறுவதற்குக் காலமே துணை புரியும் என்ற நம்பிக்கையில் பெண்கள் இருக்கின்றனர். சுருங்கக்கூறின், பழங்காலத்து வழக்கங்களால் தாழ்ந்திருக்கும் பெண்களின் நிலையையும், மௌனமுற்று இருக்கும் அவர்களது உணர்ச்சிகளையும் வாசகர்கள் மறுபரிசீலனைச் செய்ய வேண்டும்.

சுருங்கக் கூறின், இந்தச் சிறுகதைகளில் வரும் பெண் கதைப்பாத்திரங்களில் தாயானவள் குழந்தைகளை வளர்ப்பவராகவும், குடும்பத்திற்குச் சமைத்துக் கொடுப்பவராகவும், உடல் சுகத்திற்கு உதவுபவராகவும் மட்டுமே காட்டப்பட்டுள்ளனர். ஆண்களுடன் சரிசமமான நிலையின் பெண்களை வைத்திருக்காத போது, இரு பாலருக்கும் பெரிய வேறுபாடுகள் இருப்பது போன்று காட்சியளிக்கின்றது. பெண்களின் சிந்தனையையும் நிலையையும் ஆண்களின் சிந்தனை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாததனால் இந்த வேறுபாடு உண்டாகின்றது. அதன் விளைவாக, பெண்களைப் பாழ்படுத்தும் குடும்ப வன்முறைகள் ஆங்காங்கே நடந்து கொண்டு இருக்கின்றது.

கடந்த சிறுகதைகளைப் போன்று இல்லாமல், 'இருண்டு போன வெளிச்சம்' சிறுகதையில் எழுத்தாளர் ஒரு போற்றத்தக்க பெண்மணியின் பாத்திரத்தைக் கதையின் முக்கிய நாயகியாக அமைத்துள்ளார். சிறுநீரக நோயால் தனது உயிர் ஊசலாடிக் கொண்டிருக்கின்றது என்றாலும், மாதவி மனவுறுதியைக் கைவிடாமல் வாழ்க்கைப் போராட்டங்களை எதிர்நோக்கும் வீரம் நிறைந்த கதைப்பாத்திரமாகச் சித்தரிக்கப்படுகின்றாள். இந்தச் சிறுகதையில் மாதவி எனும் பெண் பொறுப்பான தாயாக வாசகர்களுக்குக் காட்டப்படுகின்றாள்.

தனது பிள்ளையின் வாழ்க்கையை நல்ல நிலைமைக்குக் கொண்டு செல்ல மாதவி தனியாகச் சிரமப்படுவதும் தன்னுடைய மறைவுக்குப் பிறகு தன் பிள்ளையின் நிலையை எண்ணி கவலைப்படுவதும் மாதவியை ஒரு பொறுப்பான அன்பான தாயாகக் காட்டுயுள்ளது. தன்னைத் தாக்கியிருக்கும் கொடிய நோயையும் சாதாரணமாக எடுத்துக் கொண்டு வாழ்க்கையைக் கடக்கும் மாதவியின் கதைப்பாத்திரம் வாசகர்களுக்கு ஊக்கம் வழங்கும் வகையில் அமைகின்றது.

இந்தச் சிறுகதையிலும் எழுத்தாளர் சரசு ஆண்களை ஆசைக்கு அடிமைப்பட்டுப் போனவர்களாகக் காண்பிக்கின்றார். பெண்களின் இயலாமையில் குளிர் காயும் சந்தர்ப்பவாதிகள் ஆண்கள் என்று எழுத்தாளர் சரசு தனது படைப்பில் உரைத்துள்ளார். தீய சக்தியைப் போன்று செயல்படும் கட்டுபாடற்ற ஆண்களின் காம உணர்ச்சி குடும்ப வாழ்க்கையைச் சீரழிப்பது மட்டுமல்லாமல், கணவன் மீது மனைவி வைத்திருக்கும் நம்பிக்கையையும் அந்த உணர்ச்சி அழித்துவிடுகின்றது.

எழுத்தாளர் சரசு ஆண்கள் மீது தாம் கொண்டிருக்கும் கோபத்தினை

இந்தச் சிறுகதையின் உச்சக்கட்டத்தில் முழுமையாகக் காண்பித்துள்ளார். ஆசைக்கு அடிமையாகத் திகழும் ஆண்களின் குணத்தை விளக்குவதற்கு எழுத்தாளர் பயன்படுத்திய கருவியே நந்தினியின் கணவன் ஆகும். காம உணர்ச்சியினைப் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாமல், அழகு குறைவாக இருந்தாலும், சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் வக்கிரப்புத்தி படைத்தவர்கள் ஆண்கள் என்ற கருத்தினை எழுத்தாளர் சரசு இங்கே குறிப்பிட்டுள்ளார்.

'இரண்டு முகங்கள்' சிறுகதையும் ஆண் பெண் இரு பாலரிடையே உள்ள தொடர்பினைப் பற்றி விவரிக்கும் சிறுகதையாகவே வலம் வருகின்றது. சமூகம் போற்றும் ஆண்மகனின் உளவியலை விளக்கும் வண்ணம் இந்தச் சிறுகதை அமைந்துள்ளது. அன்றாட வாழ்க்கையில் சுயரூபத்தைக் காண்பிக்காமல் நடித்து வாழும் ஆண்களின் குணத்தை எழுத்தாளர் தாக்கி தனது கருத்தை முன்வைத்துள்ளார். தமது கருத்தினை மக்களிடம் சமர்ப்பிப்பதற்கு எழுத்தாளர் அகிலன், தொழிலில் தலைமைத்துவம் நிறைந்த நடுத்தர வயது ஆண்மகனை, கதை மாந்தராகப் பயன்படுத்தியிருக்கின்றார். யதார்த்தமான சிந்தனையும், புரிந்துகொள்ளும் மனப்பக்குவமும் கொண்டிருக்கும் அகிலனை அவருக்குக் கீழ்ப் பணிபுரியும் 200க்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளிகள் மதித்து நடப்பதற்குக் காரணமாக அமைந்தன. வாகன உபரி பாகங்கள் உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலையில் பணிபுரியும் 15 அதிகாரிகளும், 200 தொழிலாளிகளும் அவரை மதித்துப் போற்றி வந்தனர். சிறுகதையில் வரும் கீழ்க்கண்ட பகுதியை வாசிக்கும்போது இந்த உண்மை நமக்குப் புரிகின்றது.

"நம்ப முதலாளி ரொம்ப நல்ல மனசு படைச்சவரு. அவரு பேச்சுலே ஒரு முதிர்ச்சியும் புரிந்துகொள்ளுர பக்குவமும் தெரியுது. இங்கே எவ்வளவு அமைதியா, பொறுமையா இருக்காரு அவரு. மத்தவங்க மனசு நோகுற மாதிரி பேசுனதே இல்லே. தொழில் செய்யுற இடத்துல்லே இப்படி இருக்காருனா, அவரு வீட்டுலே இன்னும் அமைதியா, பொறுமையா, யாரு மனசையும் நோகாம பார்த்துக்குவாரு. அவரு பொண்டாட்டியும் பிள்ளைங்களும் கொடுத்து வச்சிருக்கனும்."

ஆனால் அகிலனின் உண்மை குணத்தினாலும் செயல்களினாலும் அவரது மனைவி புவனா மன உளைச்சலுக்கு ஆளாகுவது தான் உண்மை. தன்னுடைய கணவனின் வன்மையான செயல்களால் புவனா காயத்திற்கும் மனப் போராட்டங்களுக்கும் ஆளாகின்றாள். கணவனைப் புரிந்து கொள்வதற்குத் தான் எடுக்கும் முயற்சிகள் அனைத்தும் பலனளிக்காமல் போகும்போது அவளால் கண்ணீர் மட்டுமே வடிக்க முடிகின்றது. அகிலனின் செயல்களைக் கண்டு நாளுக்கு நாள் அவள் உள்ளம் பாதிப்பு அடைகின்றது.

வெளியுலகிற்கு நல்லவர்களாகத் தோற்றமளித்து, மனைவியை முறையாகப் பராமரிக்கத் தெரியாத ஆண்மக்களை இந்தச் சிறுகதையின் மூலம் எழுத்தாளர் சரசு வாசகர்களுக்கு அடையாளம் காட்டியுள்ளார். இதுதான் தன்னுடைய விதி என்று ஏற்றுக்கொண்டு வாழ்க்கையை நடத்தும் பலவீனமான கதைப்பாத்திரமாகப் புவனாவை எழுத்தாளர் சித்தரித்துள்ளார். தன்னுடைய நிலையை மாற்ற முடியாமல் கண்ணீரில் வாழ்க்கையைக் கழிக்கும் அபலைப் பெண்ணாகப் புவனா விளங்குகின்றாள். இந்தச் சிறுகதையில் புவனா தன்னுடைய சிக்கல்களைப் பற்றி சிந்திக்கவும் புலம்பவும் மட்டுமே முடிகின்றது.

பெண்களிடம் நற்குணங்களும் தீயக்குணங்களும் உள்ளன என்பதையும், பெண்களில் வெவ்வேறு நிலைகள் இருப்பதையும் எழுத்தாளர் சரசு 'மருமகள்' எனும் சிறுகதையின்வழி காண்பித்துள்ளார். ஆணாதிக்கக் கொள்கையில் ஊறிக்கிடக்கும் வயது முதிர்ந்த பெண்கள் தங்கள் மகனும் ஆதிக்கக் குணம் கொண்டிருப்பதை விரும்புகின்றனர். திருமணம் முடித்தப் பிறகு, தங்கள் மகனே மருமகளை அடக்கி ஆள வேண்டும் என்ற எண்ணம்

அவர்களின் மனத்தில் உண்டு. மாமியாரின் பார்வையிலிருந்து மருமகள் எவ்வாறு பார்க்கப்படுகின்றாள் என்பதையொட்டியே இந்தச் சிறுகதை அமைந்துள்ளது. மருமகள் அடக்கியாளப்பட வேண்டும் என்ற கொள்கையைக் கொண்டிருக்கும் மாமியார் கூட்டத்திற்குக் குத்தலாக அமைவதற்கு இச்சிறுகதையை எழுத்தாளர் படைத்துள்ளார். தன் மகளைக் காட்டிலும் மருமகளிடம் அதிகக் கண்டிப்புடன் நடந்து கொண்டதாக மரகதம் ஒத்துக்கொள்வதை இந்தச் சிறுகதையில் நாம் காணலாம். மரகதம் தன்னுடைய மகனும் மருமகளும் அன்பை வெளிக்காட்டும் வகையில் உறவாடினால் மனவருத்தம் கொள்கின்றார்; அதற்கு எதிர்ப்பும் தெரிவிக்கின்றார்.

பெண்கள் மற்ற பெண்களை அடக்கியாள விரும்புவதை இந்தச் சிறுகதையில் எழுத்தாளர் காண்பித்துள்ளார். இந்தச் சிறுகதையில் வரும் இளம் பெண் கதைப்பாத்திரம் நேரடியாக எதிர்ப்பினைக் காண்பிக்காமல், குடும்பத்தில் நிலவும் ஆணாதிக்கக் கலாச்சாரத்தினைக் வேரறுக்க முற்படுகின்றாள். முழுமையாகப் பார்ப்பின், பாலினங்களின் பொறுப்புகள் ஒட்டிய சமூகத்தின் பார்வை, பெண்களைப் பற்றிய ஒரே மாதிரியான கருத்துகள், பெண்களைப் பெண்களே ஆதிக்கம் செய்யும் நிலை, பெண்களிடையே சமத்துவம் ஆகிய முக்கியக் கருத்துகளை இச்சிறுகதை நமக்கு வெளிச்சம் போட்டுக் காண்பிக்கின்றது.

புரட்சிப் பயணம் என்ற சிறுகதையில் துணிச்சலும் சிந்தனையில் முதிர்ச்சியும் பெற்ற பெண் கதைப்பாத்திரம் காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு செயலில் துணிச்சலாகச் செயல்படும் பெண்ணின் இயல்பினை எழுத்தாளர் சரசு, பூரணி என்ற கதைப்பாத்திரம் மூலம் இச்சிறுகதையில் படைத்துள்ளார். சமூகத்தின் வழக்கத்திற்கு மாறாக உடல் ஊனமுற்றவர் ஒருவரைத் திருமணம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்பதைப் பூரணி தனது இலட்சியமாகக் கொண்டிருக்கின்றாள். செவிச்செல்வத்தை இழந்த தன் தாய் பட்ட துயரங்களை மனத்தில் கொண்டு தான் பூரணி இந்த முடிவை எடுத்திருந்தாள். தன்னுடைய அண்ணனும் அண்ணியும் அந்த எண்ணத்தை எதிர்த்தபோதும், பூரணி தன் முடிவை மாற்றிக் கொள்ளவில்லை.

தன் முடிவினைப் பார்த்துச் சமுதாயமும் உறவினர்களும் தூற்றினாலும் கூட அதனைப் பூரணி துணிச்சலுடன் எதிர்கொள்ள தயாராக இருந்தாள். பகுத்தறிவு படைத்த ஒரு கதைப்பாத்திரமாகப் பூரணியை எழுத்தாளர் சரசு இச்சிறுகதையில் காண்பித்துள்ளார். பூரணி உள்ளுணர்விற்கு முக்கியத்துவம் வழங்குவதை நாம் இந்தச் சிறுகதையின் முழுவதும் காணலாம். தான் எடுக்கும் முடிவுகளினால் வரும் பின் விளைவுகளைச் சந்திக்கும் மனத்திடத்தை உடையவளாகவும் பூரணி சித்தரிக்கப்படுகிறாள்.

உலகில் பிறக்கும் ஒவ்வொரு மானிடர்களுக்கும் தனித்தனி கடமையினை இறைவன் வழங்கியிருக்கின்றார் என்பது நாம் அனைவரும் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டிய உண்மை. இந்த வாழ்வியல் உண்மையின் படி, ஆண்கள் குடும்பத்தைக் கட்டிக் காப்பாற்ற வேண்டிய குடும்பத் தலைவர்களாகப் பொறுப்பு வகிக்கின்றனர் (Adams & Coltrane, 2005: p. 231). இந்த உண்மையினை எழுத்தாளர் தமது படைப்புகளில் மாற்றி எழுதவில்லை. பூரணியின் அண்ணன் பூரணிக்காகப் பொருத்தமான மணமகனைக் காட்டியபோது ஆண்மகனின் குடும்பப் பொறுப்புத் தென்பட்டது. அண்ணனைப் பொருத்தவரையில், சமூகத்தினரின் கருத்துகளை மனத்தில் கொண்டே பெண்கள் திருமணம் புரிய வேண்டும். ஆண்கள் குடும்பத்தைக் கட்டிக் காப்பாற்றும் பொறுப்பை உடையவர்கள் என்றால், பெண்கள் குடும்பத்தை முறையாக நிர்வாகம் செய்யும் பொறுப்பைப் பெற்றவர்கள். போற்றத்தக்க மனைவியாகவும், மருமகளாகவும், அண்ணியாகவும் இந்தச் சிறுகதையில் வரும் பூரணியின் அண்ணி மேற்கண்ட கூற்றை நிரூபிக்கும் வகையில் அமைகின்றார்.

புதுமையை மையமாகக் கொண்டு இச்சிறுகதை படைக்கப்பட்டிருந்தாலும், பெண்களைப் பற்றிய சமூகத்தின்

கருத்துகளிலிருந்து எழுத்தாளரால் முழுமையாகப் பூரணியை விடுவிக்க முடியவில்லை. ஒரு பெண் திருமணம் புரிந்து கொண்டு தான் வாழ முடியும் என்ற சமுதாயத்தின் சிந்தனைக்குப் பூரணி இணங்கிச் செல்ல வேண்டியிருந்தது. ஆனாலும், தன் வாழ்க்கைத் துணையைத் தேர்ந்தெடுக்கும் சுதந்திரத்தை எழுத்தாளர் சரசு பூரணிக்கு அளித்திருந்தார். பெண்களின் மீது இருக்கும் பொதுவான கருத்துகள் இந்தச் சிறுகதையிலும் தெரிகின்றது. பண்பாட்டு வழி வந்த இந்த வழக்கங்களை சமூகம் ஏற்றுக்கொண்டதால் பூரணியும் அதனை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியதாக இருந்தது.

நிறைவுரை

ஒரு பெண் எழுத்தாளர் படைப்புகளை உருவாக்கும்போது இருக்கும் நிலைகளைச் சோவால்டர் சில பிரிவுகளாகப் பிரித்துள்ளார். சோவால்டர் உரைத்திருக்கும் நிலைகளில் எழுத்தாளர் சரசுவின் படைப்புகள் இரண்டாம் நிலையில் அமைந்துள்ளன. அதாவது பெண்ணிய நிலையில் அமைந்திருக்கும் படைப்புகள். எழுத்தாளர் சரசு தன் படைப்புகளில் தன்னுடைய ஆதங்கத்தைத் தெளிவாகக் காண்பித்துள்ளார். வெவ்வேறு வகைகளில் எழுத்தாளரின் ஆதங்கம் தென்படுவதை நாம் காண முடிகின்றது. மேலும், எழுத்தாளர் சரசு தன்னுடைய ஆதங்கத்தை வெளிப்படுத்துவதன் மூலம் ஆண்களும் பெண்களும் சரிசமமே என்று நிறுவ முற்படுகின்றார்.

எழுத்தாளர் சரசுவின் பெண்ணியச் சிந்தனை உருவாக்கம் பெறுவதற்கு மூன்று படிநிலைகள் உள்ளன. முதல் படிநிலையில் பெண்களைத் தவறாக நடத்தும் ஆண்களை எழுத்தாளர் அடையாளம் கண்டு கொண்டார். பெண்களை அடக்கி ஆளும் ஆணாதிக்கக் கலாச்சாரம் பரவலாகி இருப்பதனால் இந்த நிலை தெளிவாக அடையாளம் கண்டு கொள்ள முடிகின்றது. தங்களுக்குச் சமத்துவம் வழங்கப்படாமல் இருப்பதை எண்ணி பெண்கள் உள்ளூர வருத்தம் கொள்ள மட்டுமே முடிகின்றது. இரண்டாம் படிநிலையில் எழுத்தாளர் சரசு போராடும் மனப்பான்மையைப் பெண்களிடம் விதைக்க முற்படுகின்றார். பெண்களுக்கு நிகழும் அநீதியையும் சமூகத்தின் பொதுவான பார்வையையும் எதிர்த்துச் செயல்பட எழுத்தாளர் தூண்டுகின்றார். பெண்கள் அனுபவித்த இன்னல்களும், தவறாக நடத்தப்பட்டதால் ஏற்பட்ட அடையாளங்களும் பரவலான நிலையில் அலசி ஆராயப்பட வேண்டும். இதைக் காரணமாகக் கொண்டு தான், எழுத்தாளர் சரசுவின் சிறுகதைகள் இந்திய சமுதாயத்தின் ஊடே நிகழும் தவறுகளை மக்களுக்கு எடுத்துரைக்கும் வகையில் அமைந்திருக்கின்றன.

மக்களுக்கு விழிப்புணர்வு தோன்றிவிட்டால், பெண்களுக்கு நிகழும் அநீதிகளுக்குக் காரணமாகத் திகழும் சமுதாய விதிமுறைகளை உடைத்தெறிந்துவிடலாம் என்ற நம்பிக்கை எழுத்தாளருக்கு உண்டு. இது நாள் வரையில் பெண்கள் தங்களுக்கு நிகழும் கொடுமைகளை விதியென்று ஏற்றுக் கொள்ளாமல், அதனை எதிர்நோக்க மாற்றுவழிகளைக் கொண்டு வருவதற்கு இந்த விழிப்புணர்வு துணைபுரியும். சமூகத்தில் இருந்த பழமையான சிந்தனைகளை எதிர்த்துப் போராடிய பெண்களின் வரலாற்றுச் சுவடுகளை வெளிக்கொணர்ந்துவிட்டால் இன்றைய பெண் சமுதாயத்திற்குப் பெரிய அளவில் விழிப்புணர்வினை ஏற்படுத்திவிட முடியும். மூன்றாவது நிலையாகத் திகழ்வது விழிப்புணர்வு உருவாக்கம். இந்தப் படிநிலையில் தனியாள் முறையில் தங்களின் அனுபவங்களை ஆராய்ந்து பிறகு கூட்டு முயற்சியில் செயல்பட முற்படுவர். பண்பாட்டின் பிணையமாக இந்தக் கூட்டுமுயற்சியில் ஈடுபட்டு மக்கள் பொதுவான அடையாளம் ஒன்றை உருவாக்கம் செய்வதற்கு முற்படுவர்.

References

Abdul Jalil Ramli. (2014). *Wanita dalam novel-novel terpiliih Pramoedya Ananta Toer: satu kajian subaltern* (Doctoral dissertation, Universiti Sains Malaysia).

Adams, M., & Coltrane, S. (2005). *Boys and men in families. Handbook of studies on men and masculinities*, 230-248.

Chakrapani C., dan Vijaya Kumar S. (1994). *Changing Status and Role of Women in Indian Society*. New York: MD Publications Pvt. Ltd.

Enakshi Ganguly Thukral. (2001). 'Poverty And Gender In India: Issues For Concern in Defining Poverty'. *Defining An Agenda For Poverty Reduction: Proceedings Of The First Asia And Pacific Forum On Poverty,* Volume 1. International Poverty Forum Hosted By Asian Development Bank In 2001. Pp. 233-253.

http://www.kpwkm.gov.my/Eham/peranan%20perempuan%20peranan%20lelaki/peranan%20 perempuan%20peranan%20lelaki.pdf

Kapur, P. (1978). *Women in Modern India in Family in Asia* (Ed). Mc Das. London: George Ailen Unvin.

Magaswari Eliyarni A/P Subramaniam (2016). *Citra dan status dalam novel-novel terpilih M. Ramaiah* (Sarjana Sastera Universiti Pendidikan Sultan Idris).

Mary Eagleton. (1991). Ed., *Feminist Literary Criticism.* New York: Longman Inc.

Meese, Elizabeth. (1990). "Women and Writing: A Re/turn." *College English 52.4, Women and Writing*. Pp.375-76.

Milena Kosti. (2006). 'Feminist Theory and Practice in the Poetry of Adrienne Rich' 73 *FACTA UNIVERSITATIS Series: Linguistics and Literature.* Vol. 4, No. 1, pp. 71–84.

Mukerjee, P. (1978). *Hindu Women*. New Delhi: Orient Longman Ltd.

Norhayati Binti Ab. Rahman (2005). *Puitika Sastera Wanita Dalam Novel-Novel Pengarang Wanita Indonesia Dan Malaysia: Satu Bacaan Ginokritik*. Unpublished Ph.D Thesis, Universiti Sains Malaysia.

Otis T. Mason. (1914). *Woman's Share in Primitive Culture.* New York: Dappleton and Company.

Ruzy Suliza Hashim (2006) "Meniti Duri Dan Ranjau: Pembikinan Gender Dan Seksualiti Meniti Duri Dan Ranjau: Pembikinan Gender Dan Seksualiti Dalam Konteks Dunia Melayu". *Sari*, 2006 15-34. UKM. Vol 24.

Sarasu. (1 May 2011). "Puratchip Payanam", Majalah Mingguan *Nayanam*.

Sarasu. (13 February 2011). "Inith thuniven", Akbar Harian *Malaysia Nanban*.

Sarasu. (16 November 2008). “Panippen”, Akbar Harian *Makkal Osai*.

Sarasu. (19 August 2007). “Kalam Kadantha Pin”. Akbar Harian *Malaysia Nanban*.

Sarasu. (23 January 2011). “Marumagal”, Majalah Mingguan *Nayanam*.

Sarasu. (25 July 2010). “Maariththaan Paarkkalaamee”, Akbar Harian *Makkal Osai.*

Sarasu. (26 May 2007). “Vidiyal”. Akbar Harian *Makkal Osai*.

Sarasu. (31 March 2010). “Irundu Poona Veliccam”, Akbar Harian *Makkal Osai.*

Sarasu. (5 February 2009). “Irandu Mugangkal”, Akbar Harian *Makkal Kural*.

Sarasu. (May 2010). “Samama? Sarisamama?”, Majalah *Mugavari*.